

ke, se olli siis, kui need saiad taewast mah:
ha langsid. Müüd ütles saks: minne kus
sa tahhad! sa olled jo jams. Siis läks
perremees ärra ja hoidis omma rahha.

Ö p p e t u s.

Waata, kuidas targaste se perremees sed:
da asja olli ümber mötlend, et ta woiks
keif ärrapetta. Oh peaksid oummeti jumma:
la lapsed dige usko sees ning digusfes om:
ma tarkust nenda üllesnäitma, kui nemmad
sedda mailma asjade sees teggewad!

Unnenägginne.

Ühhel innimesel olli suur murre omma
patto pärrast, et temmal es olli rahho egga
päwal egga õsel. Ommas kurbdusfes ning
lahhetsemisfes langes temma mahha mag:
gama, ja seäl näggi temma unnessse ennast

teekäibiaks ollewad, ja kuidas siis üks kange
kone ja Mürristaminne tousis. Tulle lö:
minne ja walföheitminne olli hirmus nähha.
Kagge ning kange wihma langes tee käi:
bia peäle, et se waene teadis mitte, kuhho
ta pididi puggema. Temma näggi emalt
kolm perred. Essimesse perre sees ellas:
Digus, ja kui se mees olli ukse wasto kop:
putand, siis teggi digus sedda ust kinni,
ja ähwardas tedda läbbi peksta, kui ta
peaks mitte ärraminne, sest et ta wägga
roiane olli. Mis nüüd tehha? Nuttoga
joudis temma teise perresse minna, mis sees
Armastus ellas. Agga se tohhib ka mitte
tedda wasto wotta, sest et digus olli sed:
da kehmud, ning armastus ei woi digusse
wasto olla. Agga armastus käsks, et
ta pididi kolmandama perrese minnema, kus
armo ehk hallastus leida on. Hallastus
lautas ommad käed wälja ja wottis tedda
rdmoga wasto. Ta pühkis temma silmas
pissarad ärra, wottis temma mustad ja